

OBJECTIU CORPUS '04 -La Garriga- Fem el Corpus més gran!

Amb la finalitat de fer-nos conèixer a un dels pobles veïns de la comarca, un grup de Xics van decidir crear una mena de comissió de promoció per la Garriga.

La inspiració divina va venir de la mà de la Tècnica, que, moguts per la inquietud d'incrementar la massa social de la Colla, van fer la proposta de traspasar un assaig de divendres a La Garriga. Després de valorar els pros i els contres, les limitacions i els handicaps, es va crear dita comissió. En ella hi van participar membres de la Tècnica i de la Junta, i el més important, un bon coordinador amb molt bones idees que va fer que tot tirés endavant amb uns objectius a assolir dia a dia.

Diverses trobades i algun dinar van fer possible l'elaboració d'un calendari a tres setmanes vista. En ell s'inclouïa una feina a l'assaig per tal d'engrescar el màxim de gent possible de la Colla en la tasca, una feina important de promoció porta a porta a La Garriga i després el que seria l'assaig en si.

Les diferents accions que es van realitzar al llarg de les tres setmanes, tots, més o menys, les tenim al cap (penjada de cartells dissabte al matí a La

Garriga, el pa amb tomàquet a l'assaig, cercavila el divendres amb grallers i tot...), el que pretenc amb aquest escrit és valorar a *grosso modo*, i sense haver fet una revisió de la comissió La Garriga, com va anar tota la moguda. Al meu parer aquest tipus de promocions en poblacions veïnes són necessàries i molt útils, abracen a molta gent diferent, i com diu en Poti és promoció directa, que al cap i a la fi és la que fa que vingui gent a l'assaig. És per això que és important que tots en siguem conscients de la utilitat d'aquest tipus de mogudes, que tots els Xics ens impliquem en aquest tipus d'actes, perquè donen el seu fruit a curt, mitjà i llarg termini. Tots hem de pensar que si algun dia no venim a un assaig, a una actuació, o a algun acte o activitat, els que si que hi van ens trobaran a faltar. A La Garriga vam trobar a faltar gent, gent XIC però per un cap de setmana, La Garriga també va ser Xic.

Tots plegats vem fer més gran la Festa del Corpus.

Bea Saera

QUÈ FA UN XIC A... 1000 KM DE DISTÀNCIA?

Doncs té tela la cosa... Hola, amics! Sóc el panxut que pujava força sovint i deixava els segons xops amb les gotejades de la meva suor! Mira que sempre he intentat passar desapercbut... Que què fa un Xic quan és lluny dels Xics? A nivell casteller evidentment poca cosa... espia el web de la colla per veure com van els castells, però en molta més gran mesura provar de trobar-vos, d'intentar per uns moments ser al vostre costat com tantes vegades i durant tant de temps abans. La veritat és que es fa estrany deixar de cop d'anar a l'assaig, de passar l'estona xerrant, rient i gaudint de la companyia, a estones patint, però amb aquell *gustet* que et dona suar la cansalada per aconseguir una cosa entre tots plegats i formar-ne part.

No us haig d'enganyar, quan em van comentar que aquest any el quatre anava avançat em va fer molta il·lusió, però completament neta, no em va fer ni una mica d'enveja. Quan vaig saber que havia caigut em va fer un mal rotllo! (però com que va servir d'excusa per què en Joan em truqués i poder parlar una mica amb els que voltaven per allà -en tenia ganes de debò-, doncs que ja em

va estar bé. (PERDONEU-ME ELS LESIONATS!). Ara bé, el diumenge de l'Ascensió... aaaaaaamigo, llavors ja va ser diferent!! Primer que aquell dia ningú em va comunicar res, i ja dubtava de si era aquell cap de setmana o no. Dilluns a el web encara no hi era, i com que no vaig parlar amb ningú, seguia sense novetats. I el dimarts... ai, *mamoncetes!* Estava a classe, i al descans vaig fer un cop d'ull a el web i quasi que em poso a plorar... aquest si que va ser el cop al clatell, el que em va fer venir la melangia de no haver estat allà, em va fer venir una cosa al pit... Sabia que en tindria enyorança, però... Però res, que em tenia enganyat a mi mateix... SE US TROBA MOLT A FALTAR!

De la resta del que faig... intento aprofitar el temps fent algun curs que em permeti deixar de treballar de matat, i volto per aquí. No és gran cosa, però necessitava un *descanset*... i cuidar *el barrilete!* UNA ABRAÇADA ENORME!!

Andreu Merlos (des de Galícia)

S

O

M

t

O

t

S